

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	10
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	14
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	17
UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	18

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 40/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w sprawie o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej na podstawie art. 1214 § 2 k.p.c. sąd apelacyjny rozpoznaje wniosek o przeprowadzeniu rozprawy, czy na posiedzeniu niejawnym?

2. Czy w sprawie o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej sąd apelacyjny działający jako sąd pierwszej instancji, stosując odpowiednio przepisy o apelacji na podstawie art. 1213¹ § 2 k.p.c., orzeka w składzie trzech sędziów zawodowych, czy w składzie jednego sędziego?”

III CZP 41/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy po zajęciu przez komornika ruchomości będących we współwładaniu dłużnika i jego małżonka pozostających we wspólności ustawowej w razie sprzeciwu tego małżonka niebędącego współdłużnikiem, służy mu prawo do wystąpienia z wnioskiem o umorzenie postępowania egzekucyjnego w tym zakresie (art. 825 pkt 3 k.p.c.), czy też powództwo przeciwegzekucyjne (art. 841 § 1 k.p.c.)?”

III CZP 42/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy postępowanie ze skargi na czynność komornika, polegającą na obliczeniu i odprowadzeniu przez niego podatku od towarów i usług, należnego od pobranych opłat egzekucyjnych, jest sprawą cywilną w rozumieniu art. 1 k.p.c. i podlega kognicji sądu cywilnego,

a w przypadku odpowiedzi twierdzącej na pierwsze zagadnienie – przedstawienie Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego, budzącego wątpliwości następującej treści:

2. Czy opłaty egzekucyjne, określone w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. 1997 r. Nr 133, poz. 882 ze zm.) są podstawą opodatkowania, w rozumieniu art. 29a ust. 1 w zw. z art. 29a ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. 2004 r. Nr 54, poz. 535 ze zm.), a w związku z tym, są kwotami netto i nie obejmują samej kwoty podatku, który należy do nich doliczać i zgodnie z naczelną zasadą neutralności podatku VAT obciążać nim strony postępowania egzekucyjnego, jako konsumentów usług świadczonych przez komorników?”

III CZP 43/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie z powództwa rozwiedzionego małżonka przeciwko drugiemu małżonkowi, będącemu emerytem policyjnym, o opróżnienie lokalu mieszkalnego przydzielonego pozwanemu małżonkowi w trakcie małżeństwa, jako

funkcjonariuszowi Milicji Obywatelskiej, jeśli lokal ten pozostaje w legalnej dyspozycji organu Policji?”

III CZP 44/16

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy po skierowaniu sprawy do postępowania upominawczego wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym sąd wzywa stronę powodową, w trybie art. 130 § 1 k.p.c., do uiszczenia pozostałej 3/4 opłaty od pozwu pod rygorem jego zwrotu albo prowadzi sprawę bez wstrzymania biegu postępowania, a o obowiązku uiszczenia tej opłaty orzeka, stosownie do art. 130³ § 2 k.p.c., w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji?”

III CZP 45/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 1226) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 12 grudnia 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2014 r., poz. 228) stanowi podstawę do rozpoznania przez sąd okręgowy sprawy o uchylenie uchwały Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego i poprzedzającej jej uchwały Walnego Zgromadzenia Koła Łowieckiego w przedmiocie wykluczenia członka z koła łowieckiego przy odpowiednim zastosowaniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego o apelacji?”

III CZP 46/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 1226) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 12 grudnia 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2014 r., poz. 228) stanowi podstawę do rozpoznania przez sąd okręgowy sprawy o uchylenie uchwały Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego i poprzedzającej jej uchwały Walnego Zgromadzenia Koła Łowieckiego w przedmiocie wykluczenia członka z koła łowieckiego przy odpowiednim zastosowaniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego o apelacji?”

III CZP 47/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 26.05.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy z 18.03.2016 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, uprawnienie do uiszczenia opłat sądowych w kwocie nieprzekraczającej 1000 zł w sprawach, o jakich mowa w tym przepisie, przysługuje wyłącznie bankom czy też również innym podmiotom, które nabyły wierzytelności banków?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 11/16 – z dnia 13 maja 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Do regresu między ubezpieczycielami w przypadku tzw. ubezpieczenia podwójnego przy ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego stosuje się w drodze analogii przepis art. 824¹ § 2 k.c.

III CZP 16/16 – z dnia 13 maja 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Do regresu między ubezpieczycielami w przypadku tzw. ubezpieczenia podwójnego przy ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego stosuje się w drodze analogii przepis art. 824¹ § 2 k.c.

III CZP 17/16 – z dnia 13 maja 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Uprawnienie przewidziane w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowej (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r. poz. 966) nie przysługuje właścicielowi nieruchomości, na których znajdują się drogi publiczne.

III CZP 6/16 – z dnia 13 maja 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach

Uczestnik postępowania może zaskarżyć apelacją postanowienie w sprawie o podział majątku wspólnego także wtedy, gdy sąd nie zamieści w nim wyodrębnionego redakcyjnie rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym.

III CZP 9/16 – z dnia 13 maja 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy

1. O wynagrodzeniu opiekuna prawnego sąd orzeka w postępowaniu nieprocesowym (art. 597 k.p.c.) także wtedy, gdy opiekun wystąpi o przyznanie mu wynagrodzenia po śmierci osoby, nad którą sprawował opiekę.

2. Zainteresowanymi w sprawie o przyznanie wynagrodzenia opiekunowi są spadkobiercy osoby, nad którą sprawował opiekę (art. 510 § 1 k.p.c.). Jeżeli okaże się, że nie są oni uczestnikami postępowania, sąd wezwie ich do udziału w sprawie (art. 510 § 2 k.p.c.).

III CZP 103/15 – z dnia 17 maja 2016 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Skład sądu, w którym uczestniczył sędzia sądu okręgowego delegowany przez prezesa sądu apelacyjnego na podstawie art. 77 § 9 ustawy z dnia 21 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 133 ze zm.) do pełnienia obowiązków sędziego w sądzie apelacyjnym w określonym dniu, a następnie – po odroczeniu ogłoszenia orzeczenia w sprawie rozpoznanej z jego udziałem – do pełnienia obowiązków sędziego w

tym sądzie w dniu ogłoszenia orzeczenia w tej sprawie, nie jest sprzeczny z przepisami prawa (art. 379 pkt 4 k.p.c.).

III CZP 13/16 – z dnia 19 maja 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

Podmiot leczniczy, który nie przedstawił stanowiska odnoszącego się do wniosku o ustalenie zdarzenia medycznego, może po wydaniu orzeczenia w wyniku żądania ponownego rozpatrzenia sprawy przedstawić propozycję odszkodowania i zadośćuczynienia w wysokości innej niż wskazana we wniosku.

III CZP 18/16 – z dnia 19 maja 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Klient niewypłacalnego biura podróży jest legitymowany do dochodzenia od ubezpieczyciela zobowiązanego z tytułu gwarancji ubezpieczeniowej zwrotu wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną.

III CZP 20/16 – z dnia 19 maja 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie:

„1. Czy odpowiedzialność za zobowiązania przypisane w planie podziału spółce przejmującej, będącej na podstawie art. 546 § 1 w związku z art. 529 § 2 Kodeksu spółek handlowych odpowiedzialnością solidarną spółek uczestniczących w podziale, odnosi się także do spółki dzielonej, która w jego wyniku zachowuje swój byt prawny oraz

2. Czy w przypadku podziału przez wydzielenie odpowiedzialność spółki przejmującej za zobowiązania przypisane jej w planie podziału obejmuje także zobowiązania o charakterze publiczno –

prawnym (podatkowym), również w sytuacji niewydania wobec niej decyzji o odpowiedzialności za nie, jako osoby trzeciej, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (jednolity tekst: Dz. U. z 2015 r. poz. 613)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 63/15 – z dnia 19 maja 2016 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Ubezpieczonych

Świadczenie ubezpieczyciela w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje także uzasadnione i celowe koszty leczenia oraz rehabilitacji poszkodowanego niefinansowane ze środków publicznych (art. 444 § 1 k.c.).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CSK 893/14 – wyrok z dnia 29 października 2015 r.

Interes społeczny może uzasadniać ujawnienie, a w wyjątkowych wypadkach upublicznienie popełnienia przez stronę przestępstwa objętego zatarciem skazania.

IV CSK 379/15 – postanowienie z dnia 19 listopada 2015 r.

Organ do spraw opieki społecznej ma zdolność sądową w sprawach o przyjęcie do domu opieki społecznej osoby, która nie wyraża na to zgody (art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 546). Osobą działającą w imieniu tego organu jest jego kierownik.

I CSK 1049/14 – wyrok z dnia 22 stycznia 2016 r.

Postanowienia bankowego wzorca umownego zawierającego uprawnienie banku do przeliczania sumy wykorzystanego przez kredytobiorcę kredytu do waluty obcej (klauzulę tzw. spreadu walutowego) nie dotyczą głównych świadczeń stron w rozumieniu art. 385¹ § 1 zdanie drugie k.c.

II CSK 431/15 – postanowienie z dnia 28 stycznia 2016 r.

Skarga kasacyjna wniesiona przed doręczeniem odpisu orzeczenia sądu drugiej instancji z uzasadnieniem stronie lub pełnomocnikowi – także ustanowionemu przez sąd w okolicznościach przewidzianych w art. 124 § 3 k.p.c. – podlega odrzuceniu.

V CSK 299/15 – postanowienie z dnia 3 lutego 2016 r.

Jeżeli dochody z prowadzonej jednoosobowo działalności gospodarczej były osiągane głównie dzięki wiedzy i doświadczeniu przedsiębiorcy, który z powodu choroby nie może osobiście kontynuować dotychczasowej działalności, przy ustalaniu wartości przedsiębiorstwa w sprawie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami uzasadnione jest pominięcie czynnika *goodwill*.

II CSK 139/15 – wyrok z dnia 5 lutego 2016 r.

Akcja jako papier wartościowy powstaje w chwili wydania akcjonariuszowi dokumentu akcji, w wykonaniu umowy zawartej między nim a spółką, dotyczącej praw korporacyjnych oraz ich inkorporowania w akcji.

V CSK 321/15 – wyrok z dnia 11 lutego 2016 r.

W razie bezskuteczności czynności prawnej upadłego w stosunku do masy jego upadłości, beneficjent tej czynności może żądać wyłączenia jej przedmiotu z masy upadłości.

V CSK 344/15 – wyrok z dnia 11 lutego 2016 r.

Podział spółki kapitałowej dokonany na podstawie art. 529 § 1 pkt 4 k.s.h. nie wpływa na bieg sprawy z udziałem tej spółki jako strony. Spółka przejmująca może wstąpić do sprawy na miejsce spółki dzielonej na zasadach określonych w art. 192 pkt 3 k.p.c.

I CSK 147/15 – wyrok z dnia 24 lutego 2016 r.

Z chwilą uprawomocnienia się wyroku uchylającego uchwałę o podziale spółdzielni upadają *ex tunc* skutki przewidziane w art.

111 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 21), dotyczące określonych w planie podziału zatwierdzonym tą uchwałą składników majątkowych oraz praw i zobowiązań.

IV CSK 404/15 – wyrok z dnia 26 lutego 2016 r.

Wspólnota może podjąć uchwałę dotyczącą dochodzenia przez nią odsetek za opóźnienie z zapłatą należności przewidzianych w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 1892), jeżeli obowiązek zapłaty tej należności wynika ze stosunku obligacyjnego łączącego wspólnotę mieszkaniową z właścicielem lokalu.

III CSK 186/15 – postanowienie z dnia 10 marca 2016 r.

Wniesienie przez właściciela nieruchomości, przeciwko któremu biegnie termin zasiedzenia, skargi o wznowienie postępowania zakończonego orzeczeniem stwierdzającym nabycie własności przez zasiedzenie, przerywa bieg terminu zasiedzenia.

IV CSK 270/15 – wyrok z dnia 16 marca 2016 r.

1. Powołanie się na postanowienia Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, uchwalonej i podpisanej w dniu 7 grudnia 2000 r. w Nicei oraz w dniu 12 grudnia 2007 r. w Lizbonie (Dz. U. UE 2007/C 303/101) jako podstawy orzekania lub zaskarżenia może nastąpić wyłącznie w sprawie, w której mają zastosowanie przepisy prawa Unii Europejskiej (art. 51 ust. 1 Karty).

2. Uwzględnienie wieku poszkodowanego jako jednego z czynników wpływających na wysokość zadośćuczynienia nie oznacza dyskryminacji ze względu na wiek.

IV CSK 287/15 – wyrok z dnia 16 marca 2016 r.

Oceny lokalnego charakteru działalności gospodarczej i jej niewielkiego rozmiaru (art. 160 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 1410 ze zm.) należy dokonywać na podstawie okoliczności sprawy, uwzględniając w szczególności rodzaj działalności, sposób korzystania z oznaczenia zarejestrowanego następnie jako znak towarowy na rzecz innej osoby oraz zakres jego używania i oddziaływania na klientelę.

III CSK 80/15 – wyrok z dnia 23 marca 2016 r.

Żona spadkodawcy, która dopuściła się przeciwko niemu przestępstwa znęcania się psychicznego, polegającego m. in. na uporczywym i złośliwym ograniczaniu kontaktów z małoletnim dzieckiem, w wyniku czego doszło do rażącego naruszenia zasad współżycia w rodzinie oraz jej spoistości i trwałości, a następnie do targnięcia się spadkodawcy na życie osób najbliższych i własne, może być uznana za niegodną dziedziczenia (art. 928 § 1 pkt 1 k.c.).

III CZP 112/15 – postanowienie z dnia 23 marca 2016 r.

Przepis art. 57 § 1 k.r.o. jest przepisem prawa procesowego, jednak jego stosowanie zgodnie z zasadą *legis fori processualis* zależy od tego, czy statut rozwodowy przypisuje winie w rozkładzie pożycia przy rozwiązywaniu małżeństwa (rozwodzie) znaczenie materialnoprawne.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

SDI 71/15 – postanowienie z dnia 11 lutego 2016 r.

Kodeks Etyki Lekarskiej jest aktem wydanym w określonym przez ustawę trybie i przez organ ustawowo upoważniony, a zatem posiada odpowiedni status prawny w ramach organizacji samorządu lekarskiego. W tej sytuacji fakt związania jego normami lekarzy oraz fakt odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie tych norm na podstawie art. 53 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich, Dz. U. Nr 219, poz. 1708 ze zm., nie może budzić wątpliwości. Dotyczy to również przepisów regulujących kwestię płacenia przez lekarzy składek na rzecz samorządu lekarskiego, określonych przez Naczelną Radę Lekarską z mocy ustawowego upoważnienia.

III KK 394/15 – wyrok z dnia 17 lutego 2016 r.

Pokrzywdzony jednym z przestępstw określonych w art. 197 – 199 k.k., będący osobą najbliższą dla oskarżonego, po rozpoczęciu zeznania podczas przesłuchania przez sąd w trybie art. 185 c § 2 k.p.k., nie traci uprawnienia do odmowy składania zeznań w rozumieniu art. 186 § 1 k.p.k., ponieważ przesłuchanie to nie jest elementem postępowania sądowego, lecz czynnością sądową w postępowaniu przygotowawczym – Rozdział 38 Kodeksu postępowania karnego.

III KK 400/15 – postanowienie z dnia 10 marca 2016 r.

W razie spełnienia przesłanek z art. 394 § 2 k.p.k. powinno zapisać postanowienie o uznaniu za ujawnione bez odczytania wskazanych protokołów i dokumentów; posłużenie się tu przez sąd innym równoważnym zwrotem, na przykład, o zaliczeniu określonych dokumentów do materiału dowodowego, nie uprawnia do twierdzenia, że dowody te nie stanowiły podstawy wyrokowania w rozumieniu art. 410 k.p.k. Ograniczenie się przez sąd, przy wprowadzaniu w trybie art. 394 § 2 k.p.k. do podstawy wyrokowania dokumentów, do ogólnego wskazania, że chodzi o dowody zawnioskowane aktem oskarżenia do odczytania – choć nie zasługuje na aprobatę, ponieważ właściwe jest, aby dowody takie były dokładnie określone – nie wywołuje jednak skutku w postaci niewłączenia tych dokumentów w poczet materiału dowodowego i tym samym nie może być postrzegane jako obraza art. 410 k.p.k. mogąca mieć wpływ na treść orzeczenia.

V KK 34/16 – wyrok z dnia 17 marca 2016 r.

Nie stanowi wykroczenia określonego w art. 92 § 1 k.w. niepodporządkowanie się dyrektywie wynikającej ze znaku drogowego ustawionego przez podmiot nieuprawniony, lub bez zachowania obowiązującej procedury, bowiem warunkiem odpowiedzialności za wykroczenie określone w art. 92 § 1 k.w. jest legalny charakter tego znaku.

I KZP 23/15 – postanowienie z dnia 30 marca 2016 r.

1. Kwestia podobieństwa przestępstw w rozumieniu art. 115 § 3 k.k. nie może być oceniana w perspektywie abstrakcyjnej – jako „podobieństwo” typów czynów zabronionych – ale wyłącznie w

perspektywie konkretnej. Przedmiotem oceny są więc konkretne czyny realizujące znamiona typów czynów zabronionych. Trzeba przy tym mieć na uwadze fakt, że dany typ czynu zabronionego może chronić różne dobra prawne i dopiero ocena konkretnego zachowania pozwala na ustalenie, które z chronionych dóbr zostało przez ten czyn naruszone, bądź zagrożone.

2. W przypadku popełnienia czynu zabronionego określonego w art. 209 § 1 k.k. przez jednego z rodziców, na którym ciąży obowiązek alimentacyjny na rzecz małoletniego dziecka, dobrem prawnym w ten sposób naruszonym jest zarówno sam stosunek opieki, jak też prawidłowe funkcjonowanie rodziny.

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZ-
NYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III UZP 9/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego wydanej na podstawie art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. 2004 r. Nr 120, poz. 1252 z późn.zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. 2004 r. Nr 3, poz. 20 z późn. zm.), w której organ rentowy odmówił przyznania świadczenia przedemerytalnego, powyższe przepisy na zasadzie *lex specialis* wykluczają zastosowanie art. 125 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31 z późn. zm.) i zaliczenie okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej do okresu 10 lat zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy wymienionego w art. 6 ust. 1 i 2 w/w ustawy z dnia 19 czerwca 1997 r.?”

**UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I
SPRAW PUBLICZNYCH**

**III PZP 2/16 – z dnia 19 maja 2016 r. w składzie 7 sędziów na
wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego**

**Nauczyciel szkoły publicznej, który przejmuje prowadzenie tej
szkoły jako osoba fizyczna w trybie art. 5 ust. 5g ustawy z dnia 7
września 1991 r. o systemie oświaty (jednolity tekst: Dz. U. z 2015 r.,
poz. 2156 ze zm.), jest uprawniony do złożenia oświadczenia o od-
mowie przejścia do tej szkoły na podstawie art. 5 ust. 5m tej usta-
wy.**